

[Holger Eriksen.]

kelskontoret givet løfte om, at den slags sager kan behandles meget hurtigt, således at man slipper fri for den meget lange ventetid, der på et givet tidspunkt har kunnet konstateres.

De af venstremindretallet foreslåede ændringer til denne paragraf er efter mit partis synspunkt ikke fyldstgørende. Dels vil de få hele vort matrikelsystem til at svømme, dels giver de ikke nogen mulighed for, at køberen kan få kendskab til, hvilket grundbeløb der hviler på den grund, salget vedrører. Disse ændringsforslag giver ganske vist sælgeren sikkerhed for, hvad han får, men ikke køberen sikkerhed for, hvad hans virkelige udgift ved købet bliver, og vi mener, at det sidste er lige så vigtigt som det første.

Videre foreslår vi, at maksimum for fritagelse for at betale grundværdistigningsskyld for en- og tofamiliehuse, indtil ejerskifte finder sted, forhøjes fra 2 000 kr. til 4 000 kr. Det samme gælder enkelte grunde, som bebygges indenfor en nærmere angiven tid. Vi kan ikke gå med til at give denne fritagelse også for sommerhuse; det må være tilstrækkeligt, at man kan opnå fritagelse for een ejendom. Og dertil kan forøvrigt føjes, at i samme øjeblik man gav fritagelsen for sommerhuse, havde man i høj grad rokket ved lovens grundprincip, idet man ikke kan se bort fra, at der tit til sådanne sommerhuse hører arealer, der er så store, at de senere kan udstykkes. Derimod så vi gerne, at fritagelsen også omfattede kolonihaver, hvis det ikke ville udhule lovens princip; men det ville det desværre. For det første ville nemlig alle byggegrunde, hvis ejerne lå og ventede på højere priser, formodentlig blive camoufleret som kolonihaver, og for det andet kunne man risikere, at byggemodne jorder derved blev holdt udenfor bebyggelse. Vi kan heller ikke gå med til, at fritagelse for en- og tofamiliehuse bliver helt ubegrænset, da det ville medføre, at også arealer, der med lethed kunne udstykkes fra sådanne ejendomme, helt bliver fri for den spore til salg, som afgiften skulle være. Men navnlig kan vi ikke gå med til formuleringen om, at fritagelsen kan gå i arv fra forældre til børn, for det ville betyde fritagelse, så længe samme slægt besad ejendommen, og det ville være direkte i strid med synspunktet for den oprindelige fritagelse, som var det, at ingen ejer af et sådant hus af grundværdistigningsskylden skulle blive tvunget til at afstå det. Men det kan ikke gælde for ufødte slægter ud i en ubegrænset fremtid.

De andre ændringsforslag, som mit parti

er med til at stille, er af formel natur. Jeg anbefaler dem alle til vedtagelse.

Hvad de øvrige ændringsforslag angår, må jeg fraråde, at de vedtages. Det gælder således ændringsforslag nr. 11, som er et forsøg på at smugle ændringer ind i loven om grundskyld. Hvad selve princippet angår i dette forslag, altså princippet om, at der ikke skal svares grundskyld af et værditab, der er fritaget for grundstigningsskyld, vil jeg ikke vende mig imod det; men skal noget sådant gennemføres, må det naturligvis ske ved ændringer i den lov, der er tale om, og ikke ved ændringer i en helt anden lov. Iøvrigt må det indrømmes, at uenigheden om den saglige affattelse ikke er omfattende, og hvad angår de af de radikale og mit parti stillede ændringsforslag, fremgår det af betænkningen, at de øvrige partier subsidiært eller eventuelt mere subsidiært vil stemme for dem.

Derimod er der en dyberegående uenighed om grundstigningsskyldens størrelse. Mit parti har ikke fundet anledning til at ændre de satser, der var foreslået i selve forslaget. Hvis man erkender, at samfundet har ret til den samfundsskabte værdistigning; kan det ikke hjælpe, at man nøjes med at inddrage halvdelen af den samfundsskabte værdistigning eller måske endnu mindre. Som jeg anførte allerede ved lovforslagets første behandling, er det fejlvrderingstillæg, der hidtil er givet, irrationelt, dels fordi erfaringen viser, at hvis der er tale om fejlvrderinger, går disse altid i retning af, at der er vurderet for lavt, dels fordi den ejer, der virkelig kom ud for at få vurderet for højt, øjeblikkelig ville klage og derved få vurderingen omstødt. Fejlvrderingstillægget har egentlig kun været camouflage for, at man inddrog en mindre del af værdistigningen, end loven formelt gav udtryk for.

Vi kan heller ikke gå med til at sætte procenten yderligere ned, ikke alene af rent principielle grunde, heller ikke af hensyn til indtægtsprovenuets, men først og fremmest fordi man ved at lade ejerne beholde en større del af stigningen ville opfordre til fortsat spekulation og således ikke ville opnå det prisfald, som skulle blive en af lovens virkninger. Når forslaget lader ejerne beholde den ene femtedel af værdistigningen, er det i og for sig ikke, fordi vi mener, at det er rimeligt, men det er ud fra det praktiske hensyn, at det vil virke som et incitament til udstykning. Vort synspunkt er altså, at denne femtedel ikke er tilstrækkeligt til at fremkalde spekulation, men nok til, at ejeren af den byggemodne grund ser sin interesse i at sælge.